ANUL IX No. 1069 | 6 PAGINI 6 LEI | Miercuri 15 Iunie 1932

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe șase luni 500
Telefon redacție: 325/35 și 346/0.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI și VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY, 2. — BUCUREȘTI I.
Directorii: EMIL EMILIAN și E. MUNTEANU. Secretar de redacție: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administrație: 325/35 și 346/0.
Telefon provincie: 77/65.

CRONICA

Părerea unui specialist

Panosetti și Stadionul O. N. E. F.

După matchul Franța—România am avut prilejul să schimb câteva cuvinte cu celebrul Panosetti, managerul echipei franceze. Natural, subiectul l-a furnizat înfrângerea categorică a Franței, pe care Panosetti a primit-o cu firească amărăciune, mai ales că venea să închee un turneu nefericit. Nu e locul aici să înregistrez opiniile acestui neîntrecut manager.

Voi releva însă o frântură din convorbire, pe care o găsesc mai importantă decât însăși opiniile sale asupra întâlnirii propriu zise. Printre altele, Panosetti mi-a declarat:

«Stadionul O. N. E. F.-ului, are cel mai bun «ground» ce mi-a fost dat să văd vre-odată în lunga mea carieră. Este după părerea mea, unic în Europa. Și câtă desinteresare — totuș — din partea statului dv., care ar putea să-l transforme într'un stadion monumental».

Am mai scris în aceste coloane cu privire la stadionul O. N. E. F.-ului și am astăzi prilejul să însemn pe marginea declarației unui mare specialist, câteva comentarii de strictă actualitate.

Opera înfăptuită în dealul Spirei de colonelul Bădulescu, este fără îndoială unică prin îngrijirea care a prezidat la închegarea ei.

Nu cred să existe pe undeva un teren de sport care să fie mai bine îngrijit decât O. N. E. F.-ul și nu cred să fie conducători mai conștienți de valoarea operii pentru care au cheltuit atâta energie dealungul anilor, decât cei din fruntea instituției din dealul Spirei.

Și totuși, cât de puțin înțeleasă este semnificația unei munci desinteresate în slujba ideii generoase de sport și educație fizică.

Remarca lui Panosetti este cum nu se poate mai la locul ei. Un stadion de proporții monumentale, schițat de oameni de specialitate după studii îndelungate în apus, nu poate fi terminat din cauza desinteresării unei oficialități care are bani pentru toate și pentru toți, dar nu poate investi nimic într'o operă de vastă utilitate socială.

Nu este manifestație mare la O. N. E. F., care să nu se bucure de prezența a cel puțin o jumătate duzină de excelențe dela toate departamentele. Miniștrii, mai mici sau mai mari, privesc extaziați înfăptuirile minților agere din fruntea O. N. E. F.-ului, se întrec în felicitări și promit ceea ce se poate promite mai ușor: marea și sarea.

Dacă ar fi fost să se realizeze cel puțin o zecime din promisiunile pe cari — în definitiv — nu le-a pretins nimeni — stadionul O. N. E. F.-ului ar fi avut astăzi alt aspect decât cel care a provocat Duminică remarca lui Panosetti. Ar fi avut bunăoară o tribună cu 20.000 de locuri, în care publicul dornic de spectacole bune să fi stat altfel decât a stat pe băncile înjghebate de federație cu concursul nelimitat al colonelului Bădulescu. Și ar fi avut o scară, pe care să nu fi nevoit să te cațări cu frica în sân și ar fi avut... Dar în definitiv ce n'ar fi avut dacă excelențele în afară de termenii protocolului perfect ar fi învățat că promisiunile trebuesc ținute.

Și mai ales dacă ar fi fost convinse că rupând ceva din risipa necesităților electorale, educația fizică și sportul ar fi făcut un pas înainte în drumul evoluției.

Dar, ar f fost să le cerem mult prea mult unor oameni cari zâmbesc din politețe atunci când ar dori să se încrunte și cari au a face față atâtor și atâtor cerințe în cari totul trece cu lungimi înainte sportului și educației fizice.

Am mai scris despre lipsa de înțelegere față de o operă atât de minunată și nu ne-am dat în lături să însemnăm și astăzi câteva rânduri în preajma ei. Am făcut-o însă cu durere pentrucă de data aceasta vor avea ce vorbi și cei de aiurea.

Ceeace oficialitatea noastră risipitoare ar fi putut evita încă de mult...

Note și Notițe

Cântec vechiu

Am fost Sâmbătă, împreună cu cele câteva sute de spectatori cari au urmărit matchul Venus-Tricolor Ploești, martorul unei scene penibile.

Cu atât mai penibilă, cu cât nimic din ceiace se pretextează obișnuit pentru a scuza astfel de gafe, nu se poate invoca. Dar mai ales, cu cât situația aceluia pe spinarea căruia s'a manifestat, nu era de natură să mai fie terfelită și printr'o aroganță.

Conducea Venus.

Timp de o repriză, negrii au făcut o partidă admirabilă. Și s'au distrat, marcând cu toate artificiile unor combinații magistrale, patru goaluri.

A doua repriză n'a adus nimic nou. In afară firește de aceiaș superioritate a Venusului, un alt plocon, de cinci goaluri acceptate de portarul tricolorist cu o nepăsare agasantă și aceiaș defensivă a Ploeștenilor, ciuruiți de țâșnirile unui adversar infinit prea bun pentru mămăliga republicană cu pretenții de campion al uneia din cele mai importante Ligi.

Ploaia de goaluri, fiindcă nouă goaluri la zero, este ploaie și pe cea mai formidabilă secetă, dovedea cu fiecare punct în plus, injustiția sportivă pe care rezultatul dela Ploești — o mare enigmă — ar fi făcut-o, îmbrâncind în campionatul național o echipă care momentan nu are ce să caute acolo.

Și pătrunși probabil și ei de adevărul acesta, Ploeștenii se resemnaseră să încurce cât mai platonic acțiunile Venusului.

Se învârteau de colo până colo, se rătăceau din când în când în jumătatea de teren care nu le aparținea sau gâfâiau abia putând să mai reziste.

Ce rost mai avea în astfel de condițiuni un joc brutal din partea Venusului? Și mai ales determinat de ce? De slăbiciunea unui adversar care nu avea alt mijloc să scape de câteva goaluri noui decât jucând incorect, dar continua să respecte cele mai elegante noțiuni de joc? Determinat de ambiția de a mai marca încă un goal sau două, pentruca să facă 10 sau 11-0?

Și totuși, spre stupefacția generală, două fault-uri de cea mai netă inutilitate, au atras excluderea din joc a lui Petea Vâlcov, în ultimele minute ale matchului.

Pentru integritatea unei formații cu pretenții extrem de ridicate în Campionatul național, e de dorit ca sancțiunea arbitrului să nu fie urmată de o suspendare. Deși, impresia detestabilă pe care gafa aceasta, a făcut-o asupra spectatorilor ar merita satisfacția unei agravări.

O dată mai mult însă, mentalitatea jucătorilor bucureșteni, a unei părți din ei firește, a dovedit o primitivitate dezolantă pe care insensibilitatea forurilor, diriguitoare o patronează cu o deferență inexplicabilă.

GEORGE FULGA

INTERVIEWURILE NOASTRE

De vorbă cu d. Jules Rimet

Președintele Fifei despre: audiența la Palat, matchul de Duminecă, jocurile olympice, campionatul mondial

Cu prilejul matchului de Duminică, România a găzduit conducătorul mondial al footballului, președintele celei mai puternice federații internaționale, distinsul sportiv: d. Jules Rimet.

Cine urmărește viața sportivă internațională și în particular mișcarea franceză, nu se poate să nu fi întâlnit foarte des acest nume. De 13 ani veghează la conducerea footballului francez și de tot atâția ani destinele footballului internațional îl pasionează. D. Jules Rimet este un animator mondial, este omul care a împăcat tot felul de tendințe și a canalizat curentele de antantă spre popularizarea și organizarea unui sport, a cărui desvoltare a luat proporții nebănuite. Președinte al Fifei, d. Rimet a principiile de remunerare și a mers până acolo, încât, organizând campionatul lumei, la Montevideo, a arătat greșita concepție a celor cari asigură buna organizare a Olympiadei.

Recent, prin autoritatea sa internațională a ferit F. I. F. A. de la o luptă internă cu totul ne potrivită consolidării instituției.

Federația internațională are o situație remarcabilă. Incadrează 43 de țări și dirijează milioane de sportivi.

In fruntea acestui formidabil organism, stă omul care anul trecut a fost ales președintele comitetului Național al Sporturilor, iar Luni, Suveranul nostru i-a făcut cinstea unei audiențe.

Cei cari au stat în jurul d-lui Rimet, în interesantele discuții

LA SNAGOV: D. JULES RIMET, D-RA RIMET (IN COSTUM NAȚIONAL ROMANESC), REDACTORUL NOSTRU M. BEILIS ȘI D-NA RIMET

antamate de distinsul sportiv, au putut aprecia înalta sa pricepere și sentimentele sale prietenoase pentru țara noastră.

Inainte de a părăsi Capitala, d. Rimet, a voit să ne acorde un interview, de un interes indiscutabil.

realizat cu un ceas mai de vreme înțelegerea internațională pentru care alții muncesc de mult fără să fi isbutit. Factor important în comitetul olympic, a contribuit în cel mai înalt grad la realizarea jocurilor din 1920, 1924 și 1928.

D. Rimet a mers cu vremea. Nu s'a lăsat prizonierul tradițiilor fără sens și a principiilor inaplicabile. A ținut seama de evoluția footballului și de nevoile ei. Deși personal este un adept ireductibile al concepțiilor amatoare, a recunoscut că nu poate opri o anumită evoluție a footbalului.

Pasionat al sportului a înțeles că nu trebue să-l lase pradă ipocriziei «puriste». A emancipat

VIZITA IN BALCANI ȘI IN ROMANIA

„Am întreprins turneul în Balcani cu o satisfacție deosebită. Federația franceză avea datoria să consolideze legături cari până acum erau doar epistolare.

„Astăzi pot vorbi de bilanțul acestui turneu. Am constatat rea la valoare a footballului din această parte a Europei.

„Din cele trei echipe întâlnite,

(Continuarea în pagina III-a)

FOOTBALL

Conflictul româno - maghiar

Spre o rupere definitivă. — O pretenție ungurească

Deși conflictul româno - maghiar a izbucnit de mai de mult, până în prezent nu a intervenit nici o ameliorare. Mai mult, nu sunt nici perspective de ameliorare.

Ungurii par să nu se grăbească în a servi Rombolului reparațiile cuvenite .

Și nu este exclus ca atunci când le vor servi, să zie prea târziu.

In acest caz ruptura definitivă nu va putea fi evitată.

Ferencvaros trebuia să joace la Cluj ca despăgubire pentru forfaitul dela 21 și 22 Mai și n'a jucat.

Afară de aceasta, ungurii nu se sfiesc să afișeze pretenții bizare, în legătură cu matchul Ungaria-România, care nu s'a jucat.

Intr'o scrisoare, adresată comitetul cupei Europei Centrale ungurii nu cer nici mai mult nici mai puțin, decât să se omologheze rezultatul 3-0 în favoarea lor. Adică România să fie considerată forfait.

BOX

Matchul Schmelling-Sharkey va avea loc

Matchul de box pentru campionatul la toate categoriile între germanul Max Schmelling (deținător și estoniano -americanul Jack Sharkey (challanger) va avea loc pe arena Long Island la 21 Iunie. Sharkey va boxa la 92 sau 93 kg., față de cele 88 kg. ale lui Schmelling.

TENNIS

HAENSCH, CAMPION INTERNAȚIONAL AL ROMANIEI

D-ra Adamoff, câștigătoare la simplu doamne. Mixtul se dispută între străini

Noul campion Haensch este un element de mare valoare. Posedând o technică bine studiată, joacă toate loviturile cu o ușurință uimitoare. Remarcabil bock handul extrem de tăiat care-l variază cu aceiași mișcare ba lung, ba scurt. Caracteristica jocului lui este variația, care face pe adversar să-și piardă din regularitate. In semifinală învinge pe Botez, însă matchul a fost mult mai disputat decât arată scorul, Botez confirmând forma excelentă din zilele anterioare. El a condus chiar 3/1 și 4/1 în seturile 2 și 3. In finală învinge pe Pulieff care nu se părea în formă, însă nu este mai puțin adevărat că contra formidabilului joc de picioare ca și contra variației jocului lui Haensch nu se poate să-ți joci forma obișnuită.

*

In dublu doamne s'a disputat finala Golescu Lenos — Caracostea Adamoff. A fost un joc de o rară frumusețe Golescu—Lenos câștigând în două seturi grație unui joc de volley-uri care a smuls dese aplauze ale spectatorilor veniți în număr mare, contra adversarelor, care au arătat lucruri frumoase în apărare.

S'a disputat și semifinala de dublu mixt Castori, Adamoff și Botez, Caracostea câștigată de primii cu toată resistența ultimilor. D-ra Adamoff grațioasa jucătoare franceză, a arătat un joc de o spectaculozitate și iuțeală puțin obișnuite.

*

Pulieff câștigase înainte prin abandonarea lui Cantacuzino la un set pentru Pulieff și 5:5. Gestul lui Cantacuzino îl considerăm ca nesportiv, cu toate că a fost enervat de unele decizii ale arbitrului. Până atunci el jucase foarte frumos și ar fi avut chiar șanse de câștig.

Marți, Botez-Cantacuzino jucând remarcabil și înțelegându-se perfect bat pe Pulieff-Krupenski în trei seturi, unde învinșii au remontat în set-ul al treilea de la 2:5 la 6:5. Botez-Cantacuzino au avut partida la discreție. Pulieff slab iar Krupenski destul de bun n'a putut să compenseze slăbiciunea partenerului.

Semifinala de mixt este câștigată de simpatica echipă greceasă Xydis, Lenos contra Pulieff, Golescu, iar d-ra Adamoff mult superioară d-rei Golescu pierde numai 2 jocuri în 2 seturi.

In finala de dublu domni, Botez-Cantacuzino contra Reti Bunea a entusiasmat asistența numeroasă. Schimburi de mingi iuți alternându-se cu loburi și smash-uri precise au format deliciul spectatorilor.

La câte un set fiecare și 2:2 în al treilea combatanții au terminat din cauza ploii. Astăzi matchul se reîncepe de la început la ora 3 jum. p. m. și în plus se va juca finala de dublu mixt.

*

Trebue să reamintim că publicul a ținut să încurajeze mai mult ca oricând inițiativa organizatorilor. Este un semn îmbucurător ca Duminică, Luni și Marți ambele tribune au fost pline.

Succesele sportive și financiare n'au fost întrecute de succesul monden. Tot ce are Bucureștiul mai select a ținut să asiste la aceste campionate. Ex Regele Greciei a asistat zilnic iar Voevodul Mihai a onorat Luni campionatele cu prezența Sa.

Un cuvânt însă acum la sfârșitul acestui articol: In afară de Haensch și Adamof și de simpatica echipă grecească, ceilalți străini aduși cu cheltueli mari au fost foarte slabi. Deci altă dată o triere mai severă a jucătorilor invitați!

(Continuare în pag. II-a)

Printre picături

Program tare

Nu am antipatii precise pentru nici unul din orașele României Mari.

Dar, cred că n'am să calc, cât oi trăi nici pe la Bacău, nici pe la Buzău. Pe la Bacău, fiindcă timp de câțiva ani, o reclamă oribilă, a Primăriei respective probabil, i-a ridicat în slavă «mahalaua», usurzindu-ne cu pretenția că numai la Bacău într'o mahala, se pot întâmpla dandanale.

Ceiace s'a dovedit a fi inexact.

Iar la Buzău, fiindcă lipsa de imaginație a revuiștilor m'a afinisit rimând de cel puțin trei mii de ori pe an, Buzău cu zău.

Recunosc că un cântec, care la urma urmei ar putea să nu aparțină Primăriei Bacău, și o infirmitate cerebrală a revuiștilor nu constitue un motiv suficient pentru a șterge din harta țării două orașe destul de cunoscute.

Cum însă nu există penalitate pentru ignorarea mărturisită a unor anumite orașe și nici obligația pentru toți cetățenii majori ai țării de a vizita toate comunele urbane românești, declar că nu mă interesează nici Bacăul nici Buzăul.

...Fără să am pretenția, că cele două orașe — și în special Buzăul — nu prezintă uneori destule puncte de atracție pentru a mă face să renunț la ideia de a le ocoli toată viața.

Căci iată, de curând, dacă aș fi aflat la timp de ea, o gală de box m'ar fi făcut, cu siguranță, să trec peste promisiunile pe cari mi le-am făcut, și să iau cel mai rapid tren până la Buzău. Evident, gale de box, se fac și la București. O gală ca aceia dela Buzău, însă, pe care n'am să mi-o ert toată viața că am scăpat-o, nu se mai poate întâlni.

Și pentru a transmite și cititorilor regretul de a nu fi asistat la formidabilul eveniment pugilistic dela Buzău, voi transcrie programul așa cum a fost publicat în confratele buzoian «CURENTUL NOU», cu data de Sâmbătă 11 Iunie, apărut pentru circumstanță în ediție specială:

«Pentru a da o mai mare extindere și pentru a fi așezat la meritatul său loc de onoare, Arta Nobilă (și cu a. mare și cu n mare) va fi reprezentată în orașul nostru de marile vedete naționale, cu următorul program:»

1. «Dumitru Călinescu, *neînvinsul champion al României la cat. semi-mijlocie».*

2. «Cost. Nour, *supranumit în București «pumnul de oțel».*

3. «Aurel Nicolau, *actualul chalanger la titlul de champion al României la cat. semi-mijlocie. De remarcat este faptul că buzoenii până azi nu au știut de origina acestui boxeur care este fiu al Buzăului* (și al bătrânului domn Nicolau). *Părăsind orașul său natal de 12 ani, forțat de împrejurări vitrege, a știut să se impună în greaua profesiune, făcându-și drum în campionatul României. In anul 1930 bate la puncte pe N. Mila, actualul chapion Național; tot în acest an bate la puncte pe Marcu*

CASTOR

(Continuarea în pagina II-a)